

25 ÅR
Aktuell
 Nr. 50 Oslo, 12. desember 1970. Pris kr. 2,40 inkl. moms
 Danmark: 2,00 Sverige: 1,90 inkl. moms.

Oppsigelsene ved Vestfos Cellulose kom som et sjokk på de ansatte. Konkursen kom like overraskende på dem. Det er heldigvis sjelden man ser en bedrift behandle sine ansatte så nonsjant. Her var det ingen som ble informert i tide.

Samling som gikk inn i Folkets Hus til nok et allmannsmøte lørdag ettermiddag. Den eneste trøsten var plutselig at statsadvokat Elg Elgesen hadde beordret politetterforskning. Fagforeningsformannen Arne Hansen kunne fortelle at det ikke lenger var noen stemning i det hele tatt. Det var bønn. Det var mange av de eldre som var kommet for å høre Hansen, advokat Steinar Halvorsen på LO's juridiske kontor og nestformannen i Norsk Papirindustriarbeiderforbund Rolf Hauge redegjøre for situasjonen. Hauge kunne fortelle at man i forbundet var like overrasket som arbeiderne over den nye utviklingen. Det var oppnådd enighet om å holde fabrikkens drift fram til nyttår, mens man samtidig så raskt som mulig skulle prøve å finne nye arbeidsplasser til de ansatte. Bedriften hadde også garantert lønningene i oppsigelsestiden. Til tross for at bedriften hadde snakket om investeringer i vaskeriet og greaseproof-produksjon fra desember, må ledelsen på et langt tidligere tidspunkt ha vært klar over situasjonen, sa Hauge. Det er vel også all grunn til å tro at bedriften må ha visst at det ikke var grunnlag for forhandlinger allerede på det tidspunkt den garanterte lønningene fram til nyttår. Og etter hovedavtalens paragraf 9, punkt 2, skulle tillitsmennene på et langt tidligere tidspunkt vært informert. Vi anser dette som en vesentlig sak fordi det er en omgjørelse av hovedavtalens intensjoner. Dette er en sak vi skal ta opp med LO, og vi synes nok at bedriftsledelsen har opptrådt på en måte som man ikke kan la gå upåaktet hen. Det er viktig å ta opp denne saken også fordi det er de samme som leder Greaker Cellulose, sa han. Advokat Steinar Halvorsen fra LO's juridiske kontor forklarte arbeiderne at når penger skal utbetales, har lønningene første prioritet. Han kunne også opplyse at bostyrer Petter W. Due har lånt penger av en bank til dette formål. Halvorsen tok også opp forskuttering av feriefondet og det ble vedtatt utbetaling etter voting. Han kunne også berolige de som bor i fabrikkboligene at de ikke vil bli kastet ut på kort var-

TEKST: BERIT ERIKSEN FOTOS: SVERRE A. BØRRETZEN

HJULENE STÅR PÅ VESTFOSSEN

De mange som hadde klynget seg til håpet om at det nok ville gå bra til slutt — vi klarte oss jo i 1967 — sluttet å være optimister fredag den 4. desember. Da fikk de 250 ansatte ved Vestfos Cellulosefabrik beskjed om at fabrikkens var slått konkurs, bare et par dager etter at akkordforhandlingene hadde begynt. Fabrikkens som har vært selve kjernepunktet i Vestfossen og den største arbeidsplassen i Øvre Eiker kommune, var i gjeld til langt over de høye fabrikkpene. Selv om de ansatte var sjokkert over å høre at fabrikkens har en gjeld på 28 millioner, var de fleste likevel naturlig nok opptatt

av mindre beløp, nemlig sine egne lønninger. Vel halvparten av de ansatte er over femti år, og mange følte allerede redselen for forlidspensjonering. Dessuten hadde de knapt kommet seg over sjokket de fikk mandag 30. november da de fikk sine oppsigelser med beskjed om at fabrikkens ville fortsette driften ut året. Tillitsmennene som hadde fått beskjed tre dager før, hadde fått munnkurv. Men nyhetene sivet ut gjennom presse og radio. Likevel hadde mange håpet at det skulle gå godt. Direktør Ulf K. Dahl hadde jo faktisk informert dem tidligere om at det gikk bra for bedriften. Ingen hadde fortalt dem hvor dårlig det virkelig sto til. Dessuten gikk det jo godt for søsterselskapet på Greaker. Det var liksom umulig for dem å skjønne at de allerede hadde glidd av Mustadkroken og ikke lenger var ettertraktede agn. Og i redegjørelsen fra styret het det seg jo bare at det var de økte omkostninger, spesielt for olje, elektrisitet og lønner som var den direkte årsaken til nedleggelsen. Det var med stolthet noen arbeidere viste fram den store papirmaskinen på fabrikkens. Det var en fin maskin og de kunne liksom ikke tro at ingen ville kjøpe. Ryktene svirret slik de alltid gjør når informasjonen er dårlig.

Arbeiderne samlet seg rundt fabrikkens i grupper og diskuterte. Noen pensjonister sluttet seg til, og forklarte hvordan denne usikre stemningen minnet om dårligere tider, da de var nødt til å spikke på lysestoiper for å få seg litt ved. De yngre var ennå optimistiske. Mange hadde fått 3-4 tilbud å tygge på så lenge, og arbeidsformidlingen på fabrikkens var i full gang. Der hadde man også regnet med å bruke en måneds tid på de eldre slik at alt skulle ordne seg til slutt. Vi er tross alt optimister, understreket de gang på gang. Det er ikke noen grunn til at pressen skal gjøre det verre enn det er.

Disse damene tar seg en liten pause i papirsorteringen. De diskuterer kanskje nye jobber.

Klippsamling: Olai Eriksen
 Avis: Aktuell
 Datering: 12/12-1970